

הצד, ומהו? מיס אחרונים. אותה זממת הידים. שצריך לתת לאותו צד חלק שצריך לו. ולכן ודאי שהם חובה, חובה הם, ובמקום של חובה שורים, והוא חיוב על אדם לתת לו חלק זה. ולכן לא צריך לברך פלל, שהרי אין הברכה באותו הצד.

ולכן צריך אדם שלא יתן מזון שעל גבי שלחנו לאותו קיא צואה, וכל שכן במעיו, וכל שכן שהוא טהור (טוב) לאדם ובריאות ותקון הגוף שלו. ולכן השלחן הוא לאכל בו בטהרה, כמו שנתבאר.

שלחן זה שעומד בבית המקדש, כדי להמצא בו מזון ולהוציא ממנו מזון, ולכן אפלו רגע אחד לא צריך לעמד בריקנות. שלחן אחר הוא שלחן הריקנות, ולא צריך לתת לו מקום במקום קדוש. ולכן שלחן המקדש אפלו רגע אחד לא ישב בלי מזון, ויצטרך שלא ימצא במקום גרוע, שהרי הברכה שלמעלה לא נמצאת במקום גרוע. זה שלחן שלפני הקדוש ברוך הוא. שלחן שאדם מברך עליו את הקדוש ברוך הוא, אף כן לא צריך להיות בריקנות, שהרי אין הברכה במקום ריק.

הרחמים שעל גבי השלחן של הקדוש ברוך הוא הם שנים עשר. ויהי בארנו סוד הלחמים, שהם סוד הפנים, ולכן נקרא לחם הפנים, שהרי מזון וספוק של העולם באים מאותם הפנים העליונים. ולכן לחם זה הוא פנימי של הכל, הוא בסוד עליון פראוי.

לחם הפנים - מאכל של אותם פנים, מזון וספוק שיוצא לעולם,

סטרא. ומאן איהו. מיס אחרונים. ההוא זוהמא דידין, דאצטריך למיהב לההוא סטרא, חולקא דאצטריך ליה. ועל דא ודאי אינון חובה, חובה אינון, ובאתר דחובה שריין. ואיהו חיובא על בר נש, למיהב ליה חולקא דא. ועל דא לא אצטריך לברכא כלל, דהא ברכה לאו איהו בההוא סטרא.

ובגין כן אצטריך בר נש, דלא יהיב מזונא דעל גבי פתוריה, לההוא קיא צואה, ופל שפן במעוי, ופל שפן דאיהו דכיו (כ"א טב) לבר נש ובריאו ותקונא דגופיה. ועל דא, שלחן איהו למיכל ביה בדכיו, כמה דאתמר. שלחן דא דקיימא כבי מקדשא, בגין לאשתכחא ביה מזונא, ולאפקא מניה מזונא, ועל דא אפילו (דף קנ"ה ע"א) רגעא חדא, לא אצטריך לקיימא בריקנא. שלחן אחרא, איהו שלחן הריקנא, ולא אצטריך למיהב ליה דוכתא באתר קדישא. ועל דא, שלחן דמקדשא, אפילו רגעא חדא לא יתיב בלא מזונא. ויצטריך דלא ישתכח אתר גריע, דהא ברכתא דלעילא לא משתכחא באתר גריע, דא שלחן דקמיה דקודשא בריך הוא. שלחן דבר נש דקא מברך עליה לקודשא בריך הוא, אוף הכי לא אצטריך למיהוי בריקנא, דהא לית ברכתא באתר ריקנא.

נהמי דעל גבי שלחן דקודשא בריך הוא, אינון תריסר. והא אוקימנא רזא דנהמי, דאינון רזא דפנים. ועל דא אקרי לחם הפנים, דהא מזונא וספוקא דעלמא, מאינון פנים עלאין קאתיין. ובגין כן, לחם דא, איהו פנימא דכלא, איהו ברזא עלאה, כדקא יאות.

לחם הפנים, מיכלא דאינון פנים, מזונא וספוקא דנפיק לעלמא, מנייהו